

พระคาถาชินบัญชร

นำเสนอเมื่อ : 9 เม.ย. 2552

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ชัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ชัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ชัสสะ

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง
อิตถิ กายะ กายะญายะ
อิตถิปี โส ภะคะวา
ท้าวเวสสุวรรณโณ
อะระหัง สุตตะโต

ธะนะกาโม ละเภ ธะนัง
เทวานัง ปิยะตัง สุตตะวา.
ยมมะราชาโน
มรตัง สุขัง
นะโม พุทธายะ

๑. ชะยาสะนากะตา พุทธา เขตตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะกัถ ะรัง เย ปิวิงสุ ณะราชาสะภา.
๒. ตัณหัง กะราหะโย พุทธา อังกุระวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติตฐิตา มัยหัง มัตตะเก เต มุนิสสะรา.
๓. สีเส ปะติฏฐิตโต มัยหัง พุทธโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิตโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร.
๔. หะทะเย เม อุนรุทโธ สาริปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญญโย ปิฏฐีกาคัสสิมิง โมคคัลลาโน จะวามะเก.
๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสูง อานันทราชาหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสูง วามะโสตะเก.
๖. เกสะโต ปิฏฐีกาคัสสิมิง สุริโย วะ ปะกังกะโร
นิลีนโน สิริสัมปันโน โสภิตโต มุนิ ปุงคะโล.
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหลสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจิง ปะติฏฐาสิ อุดมกะโร.
๘. ปุณโณ อังคูลิมาโลจะ อูปะสี นันทะสิวะลี
เถรา ปัญจะอิมชาตา นะลาเต ติละกา มะมะ.
๙. เสสาสิตี มะหาเถรา วิชิตา ชินะสวาระกา
เอเตสิตี มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังคะสุ สันฐิตา.
๑๐. ะระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัถ
ชะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคูลิมาละกัถ.
๑๑. ชันธะโมระปะริตตัญจะ อากาณัญญะ สุตตะกัถ
อากาเล จะทะนัง อาสิ เสสา ปากาละสิฐิตา.
๑๒. ชินานานาอะระสังยุตตะตา สัตตูปากาละรังกะตา
วาตะปิตตะกัถสิฐิตา พาหิรัชฌัตตูปัททะวา.
๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกัจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญจะเร.
๑๔. ชินะปัญจะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะชียี ตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปริสาสะภา.
๑๕. อิจเจวะมันโต สุกคโต สุรักโข
ชินานุกาเวนะ ชิตูปัททะโว
ธัมมานุกาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุกาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานะภาวะะปาโลโต จะรามิชิเนะปัญจะเรติ.

แปล

๑. พระพุทธเจ้าและพระนราสวาททั้งหลาย ผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามารธิดา ผู้พร้อมด้วยเสนาราชพาหนะแล้ว เสวย อมตรส คือ อริยะสังฆธรรมทั้งสี่ประการ เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์
๒. มี ๒๔ พระองค์ คือ พระผู้ทรงพระนามว่า ตัณหังกร เป็นอาทิ พระพุทธเจ้าจอมมุนิทั้งหมดนั้น
๓. ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่บนศิรัษะ พระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสอง พระสงฆ์เป็นอากบ่อเกิดแห่งสรรพคุณอยู่ที่อก
๔. พระอนุชระอยู่ที่ใจ พระสาริบุตรอยู่เบื้องขวา พระโมคคัลลานอยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง
๕. พระอานนทกับพระราชาหุลอยู่ขวา พระกัสสะปะกับพระมหานามะอยู่ที่ซ้าย
๖. มุนิผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะ ผู้สมบุรณด้วยสิริ ดังพระอาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและข้างหลัง
๗. พระเถระกุมาระกัสสะปะ ผู้แสวงหาบุญทรงคุณอันวิเศษ มีวาหะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากเป็นประจำ
๘. พระปุณณะ พระอังกูลีมา พระอุบลี พระนันทะ และพระสิวะลี พระเถระทั้ง ๕ นี้ จึงปรากฏเกิดเป็นกระแสและจุดแจ่มที่หน้าผาก
๙. ส่วนพระอัสสิมเทกเถระที่เหลือ ผู้มีชัยและเป็นพระโอรส เป็นพระสากของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย แต่ละอองกลิ่นรุ่งเรืองไพโรจน์ด้วยเดชแห่งศีล ให้ดำรงอยู่ทั่วอวัยวะใหญ่
๑๐. พระรัตนะสุตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตรอยู่เบื้องขวา พระอังกูลีมาลปริตรอยู่เบื้องซ้าย พระชัคคสุตรอยู่เบื้องหลัง
๑๑. พระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระอากาณัญญีสูตร เป็นเครื่องกางกั้นดุจหลังคาอยู่บนนภาภาค
๑๒. อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลายนอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิด มีศีลาทีคุณอันมั่นคง คือสัตตปะปราการเป็นอาภรณ์ มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น
๑๓. ด้วยอุชานภาพแห่งพระอนันตชินเจ้า ไม่ว่าจะทำกิจการใดๆ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่ในพระปัญชระ แวดวงคุ้มครองแห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอรอดอุปัทวเหตุทั้งภายนอกและภายในอันเกิดแต่โรคภัย คือ โรคลมและโรคตีเป็นต้น เป็นสมมุติฐาน จึงกำจัดให้พ้นาศไปอย่าใดเหลือ
๑๔. ขอพระมหาบุรุษผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้าผู้อยู่ในภาคพื้นท่ามกลางพระชินปัญชระ ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกป้องรักษาภายในเป็นอันดีฉะนี้แล
๑๕. ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่งสังฆธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวอันตรายใดๆ ด้วยอานุภาพแห่งพระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้าจงได้ปฏิบัติ และรักษาตำแหน่งนี้ไปโดยสวัสดิ์เป็นนิรันดร์เทอญ